

Dirbtiniam apvaisinimui išleidusi tūkstančius, moteris pastojo nuo homeopatinų žirniukų? (260)

Inga Saukienė, www.DELFI.lt

2013 m. rugsėjo 14 d. 14:00

© Shutterstock nuotr.

Šiuo metu du vaikus auginanti Rita teigia, kad jos šeimos svajonė išsipildžiusi su kaupu. Tačiau tam, kad susilauktų vaikų, šeimai teko praeiti tikrus kryžių kelius. Moteris tikina, kad vaisingumo klinikoje, kurioje gydėsi daugiau nei dvejus metus, ji palikdavo praktiškai visą savo atlyginimą, tačiau jai padėjo ne šiuolaikinės technologijos, o daug kam abejones keliantys homeopatiniai žirniukai.

Moterį gydęs homeopatas tikina padėjęs ne vienai šeimai, tačiau ginekologai to nevadina nei stebuklu, nei homeopatijos veiksmingumo įrodymu.

Pastoti užtruko apie penkerius metus

Tik neseniai antrojo vaiko susilaukusi Rita (vardas pakeistas – DELFI) planuoti nėštumą pradėjo būdama 28-erių. „Iš pradžių su vyru nė neplanavome, norėjome pagyventi, užsidirbti, atsistoti ant kojų. Tačiau kai jau nusprendėme turėti vaikų, bet keletą mėnesių nepavyko pastoti, kreipiausi į medikus. Tuomet ir prasidėjo praktiškai 2,5 metų trukę kryžiaus keliai. Nors specialistai sako, kad kreiptis dėl nevaisingumo reikia, kai pastoti nepavyksta metus, manęs, aišku, nepaleido, nes kreipiausi į vaisingumo klinikas, kur mokami pinigai. Padarė tyrimus – rezultatai nebuvo blogi, tik šiokie tokie nukrypimai, todėl mane paguodė, kad su manimi jiems ilgai vargti nereikės.

Mes darėme inseminaciją, kai spermatozoidai įšvirksčiami į gimdą. Buvo daromos net penkios procedūros, tačiau rezultatų jos nedavė, nors iki pačios procedūros viskas vyko labai sklandžiai. Buvo daryta ir laparoskopija – esą gal problemų, dėl kurių negaliu pastoti, iš išorės nesimato, todėl apžiūrėjo mano organus iš vidaus. Vėlgi nieko nerado. Visą tą laiką vykdavome į kliniką po 2 kartus per savaitę. Už viską, aišku, tekdavo mokėti, todėl buvo tarpas, kad kiek uždirbdavau per mėnesį, tiek ir atiduodavau pinigų. Gaudavosi beveik 2 tūkst. Lt, o kartais ir daugiau. Tiesa, būdavo ir tokių mėnesių, kai apimdavo neviltilis, nuleisdavau rankas ir naujoms procedūroms tiesiog nebevažiuodavau. Tačiau kitą mėnesį ir vėl ten lėkdavau, nes biologinis laikrodis tiksėjo“, - atviravo moteris.

Galiausiai ji nusprendė ieškoti alternatyvių būdų. Kartą kolegė iš rusiško žurnalo atsiuntė straipsnį, kaip maskvietei nevaisingumo problemas padėjo išgydyti homeopatas iš Lietuvos. Rita ėmė ir parašė jam.

„Jis mano organizmą ištyrė Folio metodu, daug vilčių nedavė, bet sakė, kad yra padėjęs ne vienai šeimai. Pradėjau važinėti pas jį ir gerti jo skiriamus žirniukus – tai vienus, tai kitus, nors atrodė, kad visų jų skonis ir spalva vienoda. Pradėjau jausti daugiau energijos, atsirado daugiau optimizmo, nebeliko nuovargio. Vėl atsirado tikėjimas, kad gal kažkas pavyks, nes ir pati geriau jaučiausi. Važinėjome pas jį apie dvejus metus. Iš pradžių kas keletą mėnesių ar pusmetį, jis tik elektroniniu paštu pakoreguodavo vaistus, o paskutinį gerą pusmetį jau važiuodavome kas mėnesį. Brangiausiai mums kainuodavo pati kelionė į Vilnių, kadangi gyvename kitame Lietuvos gale. O patys vaistai pigūs – apie 10 litų. Konsultacijos kainos taip pat įvairavo. Šiaip ar taip per mėnesį man išėidavo vos apie 300 Lt. Nežinau, gal čia sutapimas, bet aš manau, kad man padėjo. Žinau bendradarbių giminaičius, kurie pastojo ir po dviejų mėnesių, nors anksčiau niekas jiems negalėjo padėti“, - tikino pašnekovė.

Kai vieną mėnesį mėnesinės vėlavo, iš pradžių Rita, beveik penkerius metus kiekvieną mėnesį gyvenusi laukimu, nekreipė dėmesio. Esą yra buvę taip ir anksčiau. Po kurio laiko ji visgi pasidarė nėštumo testą ir negalėjo patikėti tuo, ką pamatė. „Visą dieną širdelė spurdėjo, susikaupti negalėjau. Pojūtis nenusakomas, juk tiek laukta ir tiek kartų

nusivilta. Ateina mėnesinių laikas – ir nieko. Tiek, kad aš optimistė, iš karto pradėdavau laukti kito mėnesio. Nuostabiausia, kad nebuvo jokių komplikacijų nei nėštumo metu, nei per gimdymą, nei po jo. Beje, aš nejaučiau net pykinimo. Antro vaiko susilaukėme jau be jokios pagalbos ir iš pirmo karto. Tarp vaikų nėra nė dvejų metų skirtumo, bet mes skubėjome“, - pasakojo moteris.

Kaip vyksta gydymas homeopatiniais vaistais

Pasak homeopato Antano Januškevičiaus, pas kurį ir gydėsi pašnekovė, nesvarbu, kokia problema – **nevaisingumas**, **vėžys** ar kita **liga**, tačiau svarbiausia nustatyti sveikatos sutrikimo priežastį. Tai homeopatai atlieka tam tikra aparatūra, kuri esą ištiria organizmą molekulinio lygiu bei nustato sutrikimo priežastis. Kai priežastis pašalinama, praeina ir pasekmė.

„Būna, kad pastoti negalinti moteris teigia, kad jai rastos problemos dėl gimdos ir kitų lytinės sistemos organų, o aš randu, kad problema slypi ne gimdoje, bet kepenyse. Moteris labai nustemba, nes ji tyrėsi kepenis ir viskas buvo gerai. Visgi kai pašalini problemos priežastį, praeina ir nevaisingumas. Būna ir taip, kad nevaisingumas susijęs su skrandžio problemomis. Tokia pacientė vėlgi negali atsistebėti, nes jai ginekologė pasakiusi, kad turi lėtinę infekciją gimdoje. Tačiau jei skrandis nepakankamai gerai dirba, dėl to neįsisavinama pakankamai medžiagų, atsiranda imuninės sistemos problemos ir prasideda lėtinis gimdos uždegimas. Gydyk jį negydyd, kol nebus pašalinta priežastis, jis vis tiek nepraeis.

Taigi nevaisingumas gali kilti dėl lėtinio lytinių organų uždegimo, kurio priežastys gali būti labai įvairios. Kita priežastis – medžiagų apykaitos sutrikimai. Labai dažnai tokios moterys kreipiasi dėl dirbtinio apvaisinimo, bet jis nepavyksta, nes nėra normalios medžiagų apykaitos. Dirbtinis apvaisinimas padeda esant anatominėms problemoms, bet jei yra problemų su medžiagų apykaita, nėra prasmės daryti dirbtinį apvaisinimą“, - tikino medikas.

Jo teigimu, **homeopatiniai vaistai** iš tiesų praktiškai neturi veikliųjų medžiagų, tačiau jie paremti vandens savybe turėti atmintį. Esą jei paprastai skiesi kokią nors medžiagą, jokie efekto nebus. Gaminat šiuos vaistus medžiaga skiedžiama daug kartų, specialiu būdu suplakant. Tik tuomet atsiranda vandens struktūros pokyčiai. Taigi gaminti homeopatiniais vaistams naudojama medžiaga, kuri sukelia tam tikrą sutrikimą. Ir nors iš tiesų skiedžiant tos medžiagos nebelieka, dėl pasikeitusios vandens struktūros organizmui atrodo, kad jį pateko būtent ta medžiaga. Todėl aktyvinamos tam tikros organizmo sistemos ir organizmas pats sprendžia savo problemas. Taigi homeopatinio gydymo esmė – nustatyti pagrindinę problemą tik parinkti medžiagą, kuri sukelia organizme tas pačias problemas.

„J mane nuolat poros kreipiasi dėl nevaisingumo. Vienos moterys pastoja jau po mėnesio, kitoms prireikia poros metų. Kai kuriems žmonėms tiesiog nusibosta gydytis ir jie numoja ranka. Tačiau tie, kurie turi kantrybės, visi susilaukia vaikų. Antras nėštumas tokiais atvejais jau galimas be gydymo, nes problema, sukėlusis nevaisingumą, būna pašalinta. Be to, yra statistika, rodanti, kad vaikai, kurie gimsta mėgintuvėlyje, paprastai neturi savų palikuonių. Homeopatija tokio poveikio nesukelia. Po mano gydymo gimusiems pirmiesiems vaikams dar tik šešeri, tačiau kiti homeopatai jau turi statistiką, kad jie gali turėti vaikų.

Mano manymu, ginekologai turėtų sąžiningiau vertinti, ar tikrai padės dirbtinis apvaisinimas. Nėra gerai, jei gydytojai, matydami problemas su medžiagų apykaita, vis tiek siūlo šį metodą. Be to, dirbtinio apvaisinimo metu atrenkami geriausi embrionai, o likę nužudomi. Panašiai kaip A. Hitlerio laikais – žmonės su vienokia kaukolės struktūra tegu gyvena, o su kita turi būti nužudyti. Taigi peršasi mintis, kad tobulėjant aparatūrai, galinčiai nustatyti daugelį būsimo kūdikio ypatybių, gali būti siūloma visiems daryti dirbtinį apvaisinimą, kad gimtų toks kūdikis, kokio norima. Tai būtų tragedija. Homeopatija nesikiša į natūralų procesą – ji nedaro embrionų atrankos. Tie embrionai, kurie labiau subrendę, ir vystosi“, - aiškino A. Januškevičius.

Pašnekovas tikino, kad žmonių netikėjimas homeopatija atsiradęs todėl, kad ją diskredituoja šarlatanai, kurių pilna. Todėl jis prieš einat pas homeopatiją jis patarė žmonėms Valstybinę akreditavimo sveikatos priežiūros tarnybos tinklapyje pasitikrinti, ar tas homeopatas turi licenziją dirbti ir aukštąjį medicininį išsilavinimą, kuris būtinas, kad jis suprastų, kas vyksta organizme.

Patikimų įrodymų, kad homeopatija veiksminga, ginekologai neturi

Gydytoja akušerė-ginekologė dr. Eglė Drejerienė pabrėžė, kad apie nevaisingumą ir jo gydymą Lietuvoje sklando labai daug mitų, kurie nesiremia mokslu grįstais teiginiais, o tik istorijomis, draugų, kaimynų patirtimi ir pan. Pasak jos, pagrindinės nevaisingumo priežastys yra trys. Pirmąją grupę sudaro vyriškos problemos, t. y. bloga spermos kokybė. Tai gali lemti ir uždegiminiai susirgimai, ir įgimti dalykai, ir nenustatytos priežastys. „Dažniausiai mes susiduriame su nenustatytos kilmės sunkia spermos kokybės patologija, tačiau dėl ko ji atsiranda, šiandien mes negalime pasakyti“, - teigė medikė.

Kita grupė nevaisingumo priežasčių – moteriškosios. Jos siejamos su ovuliacijos problema, t. y. su ovuliacijos nebuvimu ar jos defektu. Tai gali būti susiję su įvairiomis priežastimis, pavyzdžiui, endokrininėmis. Pagaliau trečia nevaisingumo priežasčių grupė – anatinės problemos.

„Pasitaiko, kad atlikę visus reikiamus tyrimus mes priežasties nenustatome. Šią grupę sudaro 10-20 proc. porų. Tiesiog pora, kuri klinikiniai tyrimai normalūs, negali sulaukti nėštumo. Tai nereiškia, kad priežasties nėra, tačiau dabartiniai tyrimai neleidžia jos identifikuoti. Todėl nevaisingą porą galima tirti iki išprotėjimo, ją įdarbinti – neretai žmonės patys labai nori papildomų tyrimų, jie eina kaip į darbą, tačiau tai niekuo nepadeda. Šios poros, kurių nevaisingumo priežastis nėra aiški, iki reprodukcinio amžiaus pabaigos turi šansą pastoti natūraliai, tik su amžiumi šis šansas, aišku, mažėja. Pavyzdžiui, jei po trejų metų galimybė pastoti yra apie 5 proc., po 5-7 metų ji gali būti tik mažiau nei 3 proc. Iš čia gimsta mitai – esą aš tyriausi, gydžiausi, bet niekas nepadėjo, o sulaukusi 35 metų, pastojau pati. Ir tai vadinama stebuklu. Iš tiesų jokio stebuklo tame nėra. Viskas moksliaiškai paskaičiuota ir pamatuota.

Komentuoti homeopatinio gydymo aš negaliu, nes gydytojai jos nemokomi, tokio kurso nedėsto universitete. Homeopatai išsilavinimą gauna kažkur kitur, tačiau neteko girdėti apie mokslo pagrįstus gydymo metodus, kurie būtų aprašomi rimtuose leidiniuose ar diskutuojami tarptautinėse konferencijose. Taigi patikimų homeopatinio nevaisingumo gydymo tyrimų, kurių išvadomis galėtume tikėti, nėra. Jei jie atsiras, aišku, mes tai analizuosime ir bandysime taikyti praktikoje. Tačiau mes negalime remtis mitais. Jei nevaisingumo priežastis neaiški, visais atvejais – tiek su homeopatija, tiek be jos, šansas pastoti yra, tik jis labai mažas“, - aiškino E. Drejerienė.

Gydytojos teigimu, lygiai toks pat mitas ir teorija apie imuninį nevaisingumą. Esą egzistuoja kažkoks imuninis neatitikimas, todėl porai siūloma atlikti aibę tyrimų, kurie neduoda jokio rezultato. Net jei aptinkamas subtilus neatitikimas, neįmanoma įrodyti, kad būtent jis yra nevaisingumo priežastis.

„Kuo ilgiau dirbu, tuo aiškiau suprantu, kad šioje srityje negali būti jokio kategoriškumo. Tu negali pasakyti, kad bus tik taip ir ne kitaip. Tačiau žmonės ieško stebuklo – stebuklingo vaisto, stebuklingo gydytojo ir nepasitiki tuo, kuris gydo. Man kartais atrodo, kad tai yra mūsų tautos bruožas“, - svarstė pašnekovė.

<http://www.delfi.lt/sveikata/sveikatos-naujienos/dirbtiniam-apvaisinimui-isleidusi-tukstancius-moteris-pastojo-nuo-homeopatinio-zirniuku.d?id=62185093#ixzz3RRwqWgdL>